

en film om Lisa Larson

Farmors leriga händer

En film av

Emilia Ekman Larson

Kamlert film presenterar FARMORS LERIGA HÄNDER - En film om Lisa Larson • i samproduktion med SVT Charlotte Grydøe Madsen & Anneli Kustfält • Film i Skåne Lisa Nyed • Klippare Matilda Lind • Kompositör Aramis Silvereke • Ljuddesign & mix Anders Wall • Foto Emilia Ekman Larson • Grafisk design & animation Line Degerhammar • Dramaturg Kersti Grunditz Brennan • Producent Elin Kamlert • Regissör Emilia Ekman Larson • Med stöd av Svenska Filminstitutet genom Talent to Watch • Konstnärsnämnden • BoostHbg • Längmanska stiftelsen

Kamlert | Film

svt

FILM
i
SKÅNE

Konstnärsnämnden
The Swedish Arts Grants Committee

BOOST HBG

Svenska
Filminstitutet

FOUKETT BIO

en film om Lisa Larson

Lisa Larson är en av Sveriges mest folkkära keramiker, vars runda, gulliga djur- och barnfigurer pryder hem både i Sverige och internationellt. Men för Lisas barnbarn Emilia är hennes farmors konst en helt annan.

I dokumentären "Farmors leriga händer" får vi komma närmare Lisa, genom Emilias nyfikna blick. Vi bjuds in till samtal om livet, döden och kärleken, mellan två generationer kvinnor. En i den sökande början av sin konstnärliga karriär och en i det ofrånkomliga slutet.

Med hjälp av familjens arkiv samt Lisas och Emilias samtal växer en berättelse fram om livsnödvändigheten i att få skapa, vilka uppoffringar det innebär och frågan om det verkligen är värt det?

REGISSÖRENS INTENTION

När jag började filma farmor 2017 hade jag precis slutat studera konst och hantverk på Nyckelviksskolan. Jag var trött på konstvärlden och kände att jag ville närmare människor än jag kom genom min konst. Samtidigt hade det gått upp för mig att alla i min klass kände till min farmor, medan hon för mig kändes som ett mysterium. Lisa Larson, Sveriges mest folkkära keramiker - känd för sina gulliga, runda djur- och barnfigurer, som stod och dammade i varje svenskt hem. Men för mig var hennes konst något helt annat.

För mig är det de där krokiga, sorgbundna, bortslängda, unika figurena som alltid har inspirerat och förundrat mig. Varför pratar ingen om dem? Och varför får hon lådor fyllda med japanska produkter, med hennes katt Mikey på sig?

Jag har alltid sett upp till farmor, tänkt att jag också ska bli konstnär, precis som hon. Men hon kändes också långt borta, likt ett svepande väsen. Hon var alltid på språng och jag har svårt att minnas att jag så många gånger satt i hennes famn.

Den enda gången jag såg henne sitta still var när hon satt framför sin lera. Då förvandlades plötsligt hennes ständiga leende till ett utforskande och koncentrerat ansikte som jag fascinerades av. Jag studerade farmors händer noga, de var leriga och starka. Jag satt mitt emot med min lerklump och gjorde mitt yttersta för att hon skulle se att jag också hade det där speciella, som jag visste att hon hade.

När farfar dog 2020 var det första gången jag fick komma nära henne. Hon grät för första gången i min famn och vi delade tomrummet efter hennes livslånga relation med min farfar Gunnar. Jag började åka upp till Stockholm oftare för att finnas där och att genom kameran våga ställa alla frågor jag tidigare inte hade kunnat, eller vågat. Hennes öppenhet överraskade mig och hon blev som en ny och nära vän som jag kunde prata om allting med, ifrågasätta och fnissa åt prat om sexdebuten och snoppar tillsammans med.

Vi behövde varandra, farmor och jag. Hon för att bearbeta sitt liv och jag för att våga mig ut i en osäker ny vuxenvärld. Två kvinnor i början och slutet av sina karriärer men med samma osäkerhet och funderingar över meningen med livet. Jag har alltid tagit för givet att det är något kreativt jag ska jobba med, eftersom alla i min släkt är konstnärer och det är det enda som presenterats för mig, men när jag hör om farmors ånger över att hon bortprioriterade tid med sina barn och att hon trots sin framgång aldrig tycks blir nöjd, undrar jag om det är värt det? Varför skapar man om man aldrig känner sig tillfreds? För mig låter det som ett liv i stress och prestationsångest.

Men ju mer jag filmar och lär känna farmor, förstår jag att det inte handlar om varken framgång eller att bli nöjd. Det handlar bara om att få försvinna in i sitt skapande, där tid och rum försvinner, där händerna får jobba obehindrat och där hjärnan kan koppla av. Det var det som hon menade när hon gång på gång pratade om att jag också borde bli keramiker, att jag är begåvad och borde göra något åt det. Och på min resa till att förstå det, så inser jag att det för mig är bakom kameran, framför farmor, där jag får känna mig som mest fri och närvarande.

OM REGISSÖREN

Emilia Ekman Larson är en Malmöbaserad regissör och filmfotograf som arbetar tvärkonstnärligt och för närvarande främst med dokumentärfilm. Genom sina pågående filmer vill Emilia utforska kreativt skapande som ett sätt att uttrycka det vi inte har ord för eller vågar prata om. Emilia har flera pågående dokumentärfilmsprojekt i utveckling på samma tema.

“För mig är filmandet ett sätt att komma nära människor som jag har i min närhet och ställa alla de där frågorna, som i den “vanliga världen” verkar svåra att komma åt. Jag vet ingen annan plats som jag är lika närvarande på, som bakom kameran med en sårbar och öppen person framför mig.”

Emilias första kortfilm var en blodig och humoristisk musikalfilm som handlar om att vara sist i klassen med att få mens. Förutom dokumentärfilmer vill Emilia gärna arbeta mer med musikalfilm och barn- och ungdomsfilm.

Vid sidan om filmskapandet arbetar Emilia med konst, teater och dans tillsammans med barn med funktionsnedsättning på Malmö kulturskola.

Regi.....	Emilia Ekman Larson
Foto.....	Emilia Ekman Larson
Klippning.....	Matilda Lind
Kompositör.....	Aramis Silvereke
Ljuddesign & Mixning.....	Anders Wall
Dramaturg.....	Kersti Grunditz Brennan
Grafisk design & Animation.....	Line Degerhammar
Originaltitel.....	Farmors leriga händer: en film om Lisa Larson
Producent.....	Elin Kamler/ Kamlerfilm AB
Samproduktion.....	Charlotte Gry Daae Madsen & Anneli Kustfält/SVT
.....	Lisa Nyed/Film i Skåne
Med stöd av.....	Svenska Filminstitutet Talent to watch, Konstnärsnämnden
.....	BoostHbg, Längmanska stiftelsen
Land och år.....	Sverige 2025
Språk.....	Svenska
Längd.....	90 min
Distribution.....	Folkets Bio
Sverigepremiär.....	3 oktober 2025

